Miketz, Torah, December 24, 2022

Genesis 41:1-52

(1) After two years' time, Pharaoh dreamed that he was standing by the Nile, (2) when out of the Nile there came up seven cows, handsome and sturdy, and they grazed in the reed grass. (3) But presently, seven other cows came up from the Nile close behind them, ugly and gaunt, and stood beside the cows on the bank of the Nile; (4) and the ugly gaunt cows ate up the seven handsome sturdy cows. And Pharaoh awoke. (5) He fell asleep and dreamed a second time: Seven ears of grain, solid and healthy, grew on a single stalk. (6) But close behind them sprouted seven ears, thin and scorched by the east wind. (7) And the thin ears swallowed up the seven solid and full ears. Then Pharaoh awoke: it was a dream! (8) Next morning, his

בראשית מ"א:א'-נ"ב (א) וַיְהִّי מִקָּץ שְׁנְתַיִם יָמֵים וּפַרְעְה חֹלֶם וָהָגָּה עֹמֱד עַל־הַיִאָּר: (ב) וְהַנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֵׁבַע פַּּלוֹת יפות מַרְאֵה וּבְרִיאִת בַּשֵּׁר וַתִּרְעֵינַה בָּאָחוּ: (ג) וִהְנֵּה שֵׁבַע פָּרְוֹת אֲחֵרוֹת עֹלְוֹת אַחֲרֵיהֵן מְן־הַיְאֹר רְעְוֹת מַרָאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּצִמְּדְנָה אֱצֶל הַפַּרוֹת עַל־שָׁפֵת הַיָּאָר: (ד) וַתּאֹכֵלְנָה הַפָּּרוֹת רַעִוֹת הַמַּרְאֵה' וָדַקֹּת הַבַּשָּׁר אָת שֵבַע הַפַּרוֹת יִפָּת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֶׁת וַיִּיקֵץ פַּרְעְה: (ה) וַיִּישָׁן וַיַּחַלְם שׁנֵית וִהְנֵּה ו שַבַע שִבַּלִים עֹלֵוֹת בִּקְנֵה אֶחֶד בַּרִיאָוֹת וָטֹבְוֹת: (וֹ) וָהְנֵּהֹ שֵׁבַע שָׁבֵּלִים דַּקּוֹת וּשִׁדוּפָת קַדֵים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֵן: (ז) וַתִּבְלַעְנָהׂ הַשָּׁבֵּלִים הַדַּקּוֹת אֱת שֵׁבַע

spirit was agitated, and he sent for all the magician-priests of Egypt, and all its sages; and Pharaoh told them his dreams, but none could interpret them for Pharaoh. (9) The chief cupbearer then spoke up and said to Pharaoh, "I must make mention today of my offenses. (10) Once Pharaoh was angry with his servants, and placed me in custody in the house of the prefect, together with the chief baker. (11) We had dreams the same night, he and I, each of us a dream with a meaning of its own. (12) A Hebrew youth was there with us, a servant of the prefect; and when we told him our dreams, he interpreted them for us, telling each of the meaning of his dream. (13) And as he interpreted for us, so it came to pass: I was restored to my post, and the other was impaled." (14) Thereupon Pharaoh sent for Joseph, and he was rushed from the dungeon. He had his hair cut and changed his clothes,

הַשָּבֶּלִים הַבָּרִיאָוֹת וְהַמְּלֵאָוֹת וַיִּיקֵץ פַּרְעָׂה וִהָנֵה חֲלְוֹם: (ח) וַיִּהֶי בַבּ'ֹקֵר' וַתְּפֵּעָם רוּחוֹ וַיִּשְׁלֵח וַיִּקְרֵא אַת־כָּל־חַרטָמֵי מִצְרַיִם וָאֵת־כָּל־חַכָּמֵיהָ וַיִּסַפֶּר פַּרְעָה לָהֵם אַת־חַלמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתַם לְפַרְעָה: (ט) וַיִּדַבֵּר שֵׁר הַמַּשִׁקִים אָת־פַּרִעָּה לָאמָר אָת־חֲטָאַי אַנִי מַזָּכֵּיר הַיִּוֹם: (י) פַּרִעָה קַצֵּף עַל־עַבַדֵיו וַיָּהֶן אֹתִי בִּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִּי וָאֵת שֵׂר הָאֹפֶים: (יא) וַנַּחַלְמֶה חֵלֵוֹם בְּלֵילָה אֶחֶד אֲנֵי וָהָוּא אֵישׁ כְּפִתְרְוֹן חַלֹמְוֹ חַלַמְנוּ: (יב) וְשָׁם אָתַנוּ נַעַר עָבָרִי עַבֶד לְשֵׁר הַטַבַּחִים וַנְּסַפָּר־לוֹ וַיִּפָּתָּר־לֵנוּ אֵת־חַלֹמֹתֵינוּ אֵישׁ בַּחֵלֹמְוֹ פָּתָר: (יג) וַיְהֵי כַּאֲשֶׁר פַתר־לֵנוּ כֵּן הָיָה אֹתֵי הַשִּׁיב עַל־כַּנְי וְאֹתְוֹ תְלֶה: (יד) וַיִּשְׁלָח פַרעה וַיִּקרָא אָת־יוֹסֶׁף וַיִרִיצָהוּ מָן־הַבָּוֹר וַיִגַלַּחֹ וַיִחַלֵּף שִׂמְלֹתִּיו

and he appeared before Pharaoh. (15) And Pharaoh said to Joseph, "I have had a dream, but no one can interpret it. Now I have heard it said of you that for you to hear a dream is to tell its meaning." (16) Joseph answered Pharaoh, saying, "Not I! God will see to Pharaoh's welfare." (17) Then Pharaoh said to Joseph, "In my dream, I was standing on the bank of the Nile, (18) when out of the Nile came up seven sturdy and well-formed cows and grazed in the reed grass. (19) Presently there followed them seven other cows, scrawny, ill-formed, and emaciated—never had I seen their likes for ugliness in all the land of Egypt! (20) And the seven lean and ugly cows ate up the first seven cows, the sturdy ones; (21) but when they had consumed them, one could not tell that they had consumed them, for they looked just as bad as before. And I awoke. (22) In my other dream, I saw seven

וַיָּבֹא אֱל־פַּרְעָה: (טו) וַיָּאמֶר פַּרְעֹה אֵל־יוֹבֶּׁף חֲלְוֹם חָלַּמְתִּי וּפֹֹתֵר אֵין אֹתָוֹ וַאֲנִי שָׁמַעִּתִּי עָלֵידְּ לֵאמֹר וְיַּעַן (טז) וִיּעַן אֹתְוֹ: (טז) וַיִּעַן יוֹסֵף אֵת־פַּרִעָּה לֵאמָר בִּלְעַדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֵה אֱת־שָׁלָוֹם פַּרְעָה: (יז) וַיִדַבֵּר פַּרִעָּה אֱל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִּי הִנְנֵי עֹמֵד עַל־שָׂפֶת הַיִאָּר: (יח) וְהְנֵה מורהיאר עלת שבע פּרות בּרִיאִוֹת בַּשֵּׁר וִיפָּת תִּאַר וַתִּרְעֵינָה בַּאַחוּ: (יט) וָהְבֶּה שֶׁבַע־פָּרָוֹת אֲחֵרוֹת עֹלְוֹת אַחֲבִיהֶּן דַּלּוֹת וְרָעָוֹת הָּאַר מְאָד וָרַקּוֹת בָּשָׂר לְאֹירָאֶיתִי כָהֵנָּה (כ) בָּכַל־אֵרֵץ מִצְרַיִם לְרְעַ: וַתֹּאכַלְנָה הַפַּלות הַרַקּוֹת וְהַרַעִוֹת אָת שֵׁבַע הַפָּרוֹת הָרָאשׁנְוֹת הַבְּרִיאָת: (כא) וַתְּבְאנָה אֶל־קִרְבֶּנְה וָלָא נוֹדַע כִּי־בֵאוּ אֵל־קַרְבֵּנָה וּמַראֵיהֵן רַע כַּאֲשֵׁר בַּתִּחָלֶה ן אִיקֵץ: (כב) וָאֵרֶא בַּחֲלֹמֵי וְהִנֵּה וּ שַבַע שִבָּלִים עֹלָת בִּקַנֵה אַחָד

ears of grain, full and healthy, growing on a single stalk; (23) but right behind them sprouted seven ears, shriveled, thin, and scorched by the east wind. (24) And the thin ears swallowed the seven healthy ears. I have told my magicianpriests, but none has an explanation for me." (25) And Joseph said to Pharaoh, "Pharaoh's dreams are one and the same: Pharaoh has been told what God is about to do. (26) The seven healthy cows are seven years, and the seven healthy ears are seven years; it is the same dream. (27) The seven lean and ugly cows that followed are seven years, as are also the seven empty ears scorched by the east wind; they are seven years of famine. (28) It is just as I have told Pharaoh: Pharaoh has been shown what God is about to do. (29) Immediately ahead are seven years of great abundance in all the land of Egypt. (30) After them will come seven years of famine,

מַלֶאָת וָטֹבִוֹת: (כג) וָהְנֵּה שֶׁבַע שָׁבֶּלִים צִנָמְוֹת דַּקְוֹת שִׁדָפְוֹת קָדֵים צַּמְקוֹת אַחֲרֵיהֶם: (כד) וַתִּבְלַעְןֹ הַשָּׁבֶּלֵים הַדַּקָּת אֱת שֱבַע הַשִּׁבֵּלֵים הַטֹבְוֹת וָאֹמֵר אַל־הַחַרְטָּמִּים וְאֵין מַגִּיד לֵי: (כה) וַיָּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרִעֹה חֲלְוֹם פַּרְעָה אֶחֶד הָוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהֵים עֹשֶׂה הגיד לפַרִעה: (כו) שֻבַע פָּרָת הַטֹבת שֵבַע שַנִים הַנָּה וְשֵבַע הָשָׁבֶּלִים הַטֹּבֹת שֻׁבַע שָׁנִים הַנָּה חַלִוֹם אֶחָד הְוּא: (כז) וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעֹת הָעֹלְת אַחֲרֵיהֶׁן שַבע שַנִים הַנָּה וְשֵבַע הַשִּׁבֵּלִים הָרֶלְוֹת שִׁדְפְוֹת הַקָּדָים יִהְיוּ שֵׁבַע שׁנֵי רָעַב: (כח) הְוֹא הַדָּבָּר אֵשֵׁר דָבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהֵים עֹשֵׂה הֶרְאָה אֵת־פַּרִעְה: (כט) הָנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאָוֹת שָׂבָע גָּדָוֹל בְּכָל־אֱרֶץ מִצְרָיִם: (ל) וְּלְּמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָבֹ אַחֲרֵיהֵוֹ וִנִשְׁכַּח

and all the abundance in the land of Egypt will be forgotten. As the land is ravaged by famine, (31) no trace of the abundance will be left in the land because of the famine thereafter, for it will be very severe. (32) As for Pharaoh having had the same dream twice, it means that the matter has been determined by God, and that God will soon carry it out. (33) "Accordingly, let Pharaoh find someone who's discerning and wise, whom you can set over the land of Egypt. (34) And let Pharaoh take steps to appoint overseers over the land, and organize the land of Egypt in the seven years of plenty. (35) Let all the food of these good years that are coming be gathered, and let the grain be collected under Pharaoh's authority as food to be stored in the cities. (36) Let that food be a reserve for the land for the seven years of famine which will come upon the land of Egypt, so that the land may not perish in the

בָּל־הַשָּׂבָע בָּאֱרֵץ מִצְרָיִם וְכִלָּה ָהָרָעֶב אֶת־הָאֶרֶץ: (לא) וְלְאֹ־יוְּדַע הַשָּׂבָע' בָּאָבֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהְוּא אַחֲבִי־כֵּן כִּי־כָבֵד הְוּא מִאֹּד: (לב) וְעַׂל הִשָּׁנְוֹת הַחֲלָוֹם אֶל־פַּרְעָה פַּעֲמֶיִם כִּי־נְכָוֹן הַדְּבָר מֵעְם ּרָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׁתְוֹ: (לג) וְעַתָּה יֵרֵא פַרְעֹה אָישׁ נָבְוֹן וָחָכֶם וִישִׁיתָהוּ עַל־אֱרֶץ מִצְרָיִם: (לד) יַעֲשֵׂה פַרְעֹה וְיַפְּקֵד פִּקְדִים עַל־הָאֶָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אָּרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשָּׂבָע: (לה) וִיִקְבְּצוּ אָת־כָּל־אַבֶל הַשָּׁנִים הַטֹבוֹת הַבָּאָת ּהָאֱלֶּה וְיִצְבְּרוּ־בֶּר תַּחַת יַד־פַּרִעֵּה אָכֶל בֶּעָרִים וְשְׁמֶרוּ: (לו) וְהָיָה הָאָכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָבץ לִשֵּׂבַע שִׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶין בְּאֶבֶץ מִצְרָיִם ּוְלְאֹרתִכְּרֵת הָאָרֶץ בְּרָעֲב: (לז) וַיִּיטַב הַדָּבֶר בְּעֵיגֵי פַּרְעָה וּבְעֵיגֵי בָּל־עֲבָדֶיו: (לח) וַיְּאֹמֶר פַּרְעְה ָאֶל־עֲבָדֶיו הַנִּמְצֵא כָזֶה אִֿישׁ אֲשֶׁר famine." (37) The plan pleased Pharaoh and all his courtiers. (38) And Pharaoh said to his courtiers, "Could we find another like him—a man with the divine spirit?" (39) So Pharaoh said to Joseph, "Since God has made all this known to you, there is none so discerning and wise as you. (40) You shall be in charge of my court, and by your command shall all my people be directed; only with respect to the throne shall I be superior to you." (41) Pharaoh further said to Joseph, "See, I put you in charge of all the land of Egypt." (42) And removing his signet ring from his hand, Pharaoh put it on Joseph's hand; and he had him dressed in robes of fine linen, and put a gold chain about his neck. (43) He had him ride in the chariot of his second-in-command, and they cried before him, "Abrek!" Thus he placed him over all the land of Egypt. (44) Pharaoh said to Joseph, "I am Pharaoh; yet without

רוּחַ אֱלֹהֵים בִּוֹ: (לט) וַיָּאמֶר פַּרְעֹה אַל־יוֹכֶּף אַחֲרֵי הוֹדֵיעַ אֱלֹהֵים אוֹתְךָּ אֵת־כָּל־זָאת אֵין־נָבְוֹן וְחָכֶם כַמִּוֹדְ: (מ) אַתַּה תִּהְיֵה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּידְ יִשֵּׁק כָּל־עַמֶּי רָק הַכְּמֵא אָגָדַל מִמֶּדָ: (מא) וַיָּאמֶר פַּרִעָה אֶל־יוֹסֵף רָאֵהֹ נְתַתִּי אְׂתִּדְּ עַל בָּל־אֱרֶץ מִצְרֵיִם: (מב) וַיָּסֵר פַּרְעָה אָת־טַבַּעִתוֹ מֵעֵל יַדוֹ וַיָּתֵן אֹתָה עַל־יַד יוֹמֶף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי־שֵּׁשׁ וַיָּשֵׂם רָבֶד הַזָּהָב עַל־צַנָארְוֹ: (מג) וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בִּמְרְכֵּבֶת הַמִּשְׁנָה אַשׁר־לוֹ וַיִּקראָוּ לִפָּנֵיו אַבְרֵדְ וְנָתְוֹן אֹתוֹ עֵל כַּל־אֵרֶץ מִצְרֵיִם: (מד) וַיָּאמֶר פַּרִעָה אֵל־יוֹמֵף אַנִי פַרְעָה וּבִלְעַבִיקּ לְא־יַרִים אַישׁ אֵת־יַדֵוּ וָאֶת־רַגִּלְוֹ בִּכָל־אֱרֵץ מִצְרֵיִם: (מה) וַיִּקְרָא פַרִעָה שַׁם־יוֹסֵף צַפָּנֵת פַּענֵּחָ וַיָּתֶן־לָּוֹ אֵת־אֵסְנַת בַּת־פִּוֹטִי פֵּרַע כֹהָן אָן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֵרֵץ מִצְרֵיִם: (מוֹ) וִיוֹסֵף בּוֹן־שָׁלֹשֵׁים שָׁנָּה

you, no one shall lift up hand or foot in all the land of Egypt." (45) Pharaoh then gave Joseph the name Zaphenath-paneah; and he gave him for a wife Asenath daughter of Poti-phera, priest of On. Thus Joseph emerged in charge of the land of Egypt.— (46) Joseph was thirty years old when he entered the service of Pharaoh king of Egypt.— Leaving Pharaoh's presence, Joseph traveled through all the land of Egypt. (47) During the seven years of plenty, the land produced in abundance. (48) And he gathered all the grain of the seven years that the land of Egypt was enjoying, and stored the grain in the cities; he put in each city the grain of the fields around it. (49) So Joseph collected produce in very large quantity, like the sands of the sea, until he ceased to measure it, for it could not be measured. (50) Before the years of famine came, Joseph became the father of two sons, whom Asenath

בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַּרְעִה מֶלֶדְ־מִצְרָיִם וַיַּצָא יוֹסֵף מִלּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבָר בְּכָל־אֶּרֶץ מִצְרֵיִם: (מז) וַתַּעַשׂ הָאָָרֵץ בִּשֶׁבַע שִׁנֵי הַשָּׂבָע לִקְמָצְים: (מח) וַיִּקְבֿץ אֶת־כָּל־אְֹכֵל ן שֶבַע שָנִים אַשֵר הַיוּ בִּאֵרֵץ ן מִצְלַיִם וַיִּתֵּן־אְכֵל בֵּעָרֵים אְכֵל שְׂדֵה־הָעָיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהָ נָתַן בָּתוֹכָה: (מט) וַיִּצִבּר יוֹסֵף בֶּר כִּחְוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מִאָּד עֵד כִּי־חָדֵל לְסְפָּר כִּי־אֵין מִסְבֵּר: (נ) וּלְיוֹסֵף יָלַד שָׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבְוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יֶלְדָה־לּוֹ אֱסְנַׁת בַּת־פָּוֹטִי פֵרַע כֹּהֵן אָוֹן: (נא) וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֵת־שֵׁם הַבִּכְוֹר מִנַשֵּׁה בֶּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֵת־כָּל־עַמָלִי וְאֵת כְּל־בֵּית אָבִי: (נב) וְאֵּת שֵׁם הַשֵּׁגִי קָרָא אֶפְרֶיִם כְּי־הִפְּרַנִי אֱלֹהָים

daughter of Poti-phera, priest of On, bore to him. (51) Joseph named the first-born Manasseh, meaning, "God has made me forget completely my hardship and my parental home." (52) And the second he named Ephraim, meaning, "God has made me fertile in the land of my affliction."

Numbers 28:9-15

(9) On the sabbath day: two yearling lambs without blemish, together with two-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in as a meal offering, and with the proper libation— (10) a burnt offering for every sabbath, in addition to the regular burnt offering and its libation. (11) On your new moons you shall present a burnt offering to 'הוה': two bulls of the herd, one ram, and seven yearling lambs, without blemish. (12) As meal offering for each bull: three-tenths of a measure

במדבר כ״ח:ט׳-ט״ו

(a) וּבְיוֹם הַשַּׁבְּׁת שְׁנֵי־כְבְשִׂים
בְּנִי־שְׁנָה הְּמִימֶם וּשְׁנֵי עֻשְׂרֹנִים
סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלְה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכְּוֹ:
(b) עֹלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתְּוֹ עַל־עֹלֶת הַּתְּמִיד וְנִסְבְּה: {פּ} (יֹא) וּבְרָאשׁי חְדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלֶה לֵיהוֹה
בְּבִיְים בְּנִי־שְׁנָה שִׁבְעָה הְמִימֶם:
בְּבְשְׂים בְּנֵי־שְׁנֶה שִׁבְעָה הְמִימֶם:
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפֶּר הָאֶחֶד וּשְׁנֵי
עשִׁרֹנִים סְלֵת מִנְחָהֹ בִּלֹילֵה בַשֶּׁמֶן לַפֶּר הָאֶחֶד וּשְׁנֵי
עשִׂרנִים סְלֵת מִנְחָהֹ בְּלוּלֵה בַשֵּׁמֵן
עשִׂרנִים סְלֵת מִנְחָהֹ בְּלוּלֵה בַשֵּׁמֵן

of choice flour with oil mixed in. As meal offering for each ram: twotenths of a measure of choice flour with oil mixed in. (13) As meal offering for each lamb: a tenth of a measure of fine flour with oil mixed in. Such shall be the burnt offering of pleasing odor, an offering by fire to (14) יהוה. Their libations shall be: half a hin of wine for a bull, a third of a hin for a ram, and a quarter of a hin for a lamb. That shall be the monthly burnt offering for each new moon of the year. (15) And there shall be one goat as a sin offering to הוה, to be offered in addition to the regular burnt offering and its libation.

לְאַיִל הְאֶחְד: (יג) וְעִשְּׂרָן עִשְּׂרוֹן סְלֶּת מִנְחָה בְּלוּלְה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׁ הְאֶחֶד עֹלְה בִיחַ נִיחֹחַ אִשֶּה לֵיהוֹה: (יד) וְנִסְכֵּיהֶׁם חֲצִי הַהִּין יִהְיֶה לַפְּר וּשְׁלִישְׁת הַהְין לְאַיִל וּרְבִיעָת הַהְין לַכֶּבֶשׁ זְיִן זָאת עֹלַת חֹבֶשׁ בְּחְדְשׁוֹ לְחְדְשֵׁי הַשְּׁנְה: (טו) וּשְׁעִיר עִזְּים אֶחֶד לְחַפֶּאת לֵיהוֹה עַל־עֹלְת הַהְּמֶיד יֵעְשֶׂה וְנִסְכְּוֹ: {טּ}

Numbers 7:42-47

(42) On the sixth day, it was the chieftain of the Gadites, Eliasaph son of Deuel. (43) His offering: one silver bowl weighing 130 shekels and one silver basin of 70 shekels by

במדבר ז':מ"ב-מ"ז

(מב) בּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִּׂיא לִבְנֵי גֵּד אֶלְיָסֶף בֶּן־דְּעוּאֵל: (מג) קְרְבְּנוֹ קִעֲרַת־בָּסֶף אַחַׁת שְׁלֹשֵׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָה מִזְרָק אֶחָד בָּסֶף שִׁבְעִים מִשְׁקָלָה מִזְרָק אֶחָד בָּסֶף שִׁבְעִים the sanctuary weight, both filled with choice flour with oil mixed in, for a meal offering; (44) one gold ladle of 10 shekels, filled with incense; (45) one bull of the herd, one ram, and one lamb in its first year, for a burnt offering; (46) one goat for a sin offering; (47) and for his sacrifice of well-being: two oxen, five rams, five he-goats, and five yearling lambs. That was the offering of Eliasaph son of Deuel.

שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקְּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּ מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: (מד) כַּף אַחָת עֲשָׁרָה זְהֶב מְלֵאָה קְטְׁרֶת: (מה) כַּּר אֶחְד בָּן־בְּקְר אַיִל אֶחֶד כֶּבֶשׁ־אֶחְד בָּן־שְׁנְתְוֹ לְעֹלֶה: (מו) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחֶד לְחַטְּאת: (מו) וּלְזֶבַח הַשְּׁלְמִים בְּקֵר שְׁנִים אֵילֶם חְמִשְׁה תַמִּשְׁה זֶה קְרְבַּן אֶלְיָסֶף חַמִּשֵׁה זֶה קְרְבַּן אֶלְיָסֶף בַּן־דִּעוּאֵל: {פ}